

a) vissa förvaltande, centrala embetsverk må kunna sammanslås; och särskildt:

b) Statens förvaltning ordnas så, att den på flera embetsverk fördelade värden om Statens fonder, kassor och fastigheter sammanföres, för hvartdera af dessa slag för sig, till en gemensam förvaltning, med jemväl fästadt afseende derpå, att Statsverkets tillstånd i dess helhet må kunna, när så erfordras, med lätthet öfverskådas; samt

c) formerna för behandlingen af de till Landtförsvars- och Sjöförsvarsdepartementen hörande ärenden må kunna inrättas på ett sätt, som åstadkommer närmare samband mellan krigsstyrelsens särskilda förvaltningsgrenar.

Riksdagen framhärdar etc.

Stockholm den 15 Maj 1868.

N:o 90.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 14 Maj 1868.
— — — hos Andra Kammaren den 15 — —

Riksdagens underdåniga Skrifvelse, angående ändringar i gällande Konkurslag.

(Lag-Utskottets Utlåtande N:o 17.)

S. A. K.

Uti särskilda hos Riksdagen gjorda framställningar, åsyftande ändringar i gällande Konkurslag, har i sådant afseende blifvit anmärkt, dels att nämnda lag

lag icke innehölle något stadgande till förekommande af det missbruk, som understundom inträffat, att innehafvare af lös pant, till inlösen hvaraf gode männen eller sysslomännen saknade erforderliga medel, genast efter konkursens början lät å auktion försälja panten och sjelf inropade den till underpris, för att sedermera, då fråga blef om ackord, för återstående fordringsbelopp, ehuru detta i sjelfva verket blifvit genom pantens högre värde till fullo guldet, föra talan till genomdrifvande af ett för gäldenären förmånligt ackordsaftal; dels ock att dylikt ackordsaftal kunde lagligen tillvägbringas, utan att den enskilde borgenären hade någon säkerhet för utbekommande af det honom för hans fordran tillkommande belopp.

Enligt 54 § i Konkurslagen må borgenär, som har lös egendom i pant eller eljest under panträtt i handom, eller för hvars fordran lös egendom blifvit utmätt inom den tid och på det sätt, att förmånsrätt i den egendom för samma fordran uppkommit, sjelf besörja om försäljning af den pant eller egendom å offentlig auktion, der ej gode männen eller sysslomännen vilja den lösa, med skyldighet för borgenären endast att låta gode männen eller sysslomännen förut veta när försäljningen skall ske, samt att visa dem reda för hvad som influtit. Riksdagen har i detta stadgande funnit en brist, som bör afhjelpas. Det är nemligen af vigt, att underrättelse om pantens eller den utmätta egendomens försäljning meddelas gode männen eller sysslomännen så tidigt, att dessa må kunna före auktionen sammankalla borgenärerne och inhenta deras föreskrift i fråga om pantens eller egendomens inropande för konkursmassans räkning. Någon viss tid för sådan underrättelses meddelande bör derföre i lag bestämmas.

Det i Konkurslagens 104 § förekommande stadgande, att ackord ej må fastställas, då det uppenbarligen länder till skada för borgenärerne, synes väl kunna innefatta en anledning för domstolen att vägra fastställelse, då tillräcklig garanti för fullgörande af de i ackordsaftalet å gäldenärens sida utfästade vilkor saknas och anmärkning derom af någon borgenär göres. En sådan domstolens pröfningsrätt torde dock, till förekommande af missförstånd och tvekan, böra tydligare i lagen uttryckas och bestämmas, helst som antagas måste, att det i allmänhet, eller då anmärkning i berörda hänseende icke af någon sakegare göres, är öfverlemnadt åt borgenärerne sjelfve att, utan vidare kontroll å domstolens sida, i ackordsaftalet betinga sig den säkerhet för vilkorens fullgörande, som de anse nödig. Det är likväl icke någon ovilkorlig nödvändighet för aftalets bestånd att säkerhet ställes. I det enskilda fallet kan ett på ådagalagd redbarhet grundadt allmänt förtroende till gäldenärens person anses såsom tillräcklig garanti.

På grund af hvad anfördt blifvit har Riksdagen för sin del beslutat:

dels en författning, hvarigenom förordnas, att 54 § i Konkurslagen skall erhålla följande förändrade lydelse:

“Har borgenär lös egendom i pant eller eljest under panträtt i handom, eller har för hans fordran lös egendom blifvit utmätt inom den tid och på det sätt att, enligt hvad särskildt är stadgadt, förmånsrätt i den egendom för samma fordran uppkommit; ege borgenären sjelf besörja, att den pant eller egendom å offentlig auktion såld varder, der ej gode männen eller sysslomännen vilja den lösa; låte dock desse minst en månad förut veta, när försäljningen skall ske, och vise för dem reda för hvad som influtit. Vill ej borgenären om försäljningen föranstalta, som nu sagdt är; ege sysslomännen derom besörja.“

dels ock ett tillägg till 104 §, så lydande:

“Bestrides ackordet på den grund att säkerhet ej finnes för dess fullgörande, pröfve Rätten, efter omständigheterna, huruvida fastställelse på sådan grund vägras må.“

Riksdagen framhärdar etc.

Stockholm den 15 Maj 1868.

N:o 91.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 14 Maj 1868.
— — — — — hos Andra Kammaren den 15 — — —

*Riksdagens underdåniga Skrifvelse, angående ändringar i
i Kongl. Förordningen om kommunalstyrelse på landet
den 21 Mars 1862.*

(Lag-Utskottets Utl. N:o 31 och Mem. N:o 43.)

S. A. K.

Hos Riksdagen hafva särskilda förslag blifvit framställda angående sådan ändring i Kongl. Förordningen om kommunalstyrelse på landet den 21